

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva po-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Stev. 21.

V Mariboru, dne 24. majnika 1900.

Tečaj XXXIV.

Okrajni zastop mariborski.

Iz mariborske okolice, 20. maja.

Volitve v okrajni zastop mariborski so dokončane. Slovenci so se jih udeležili samo v skupini iz kmetiskih občin, a so ostali s 60 proti 69 glasovi v manjšini. V okrajnem zastopu bodo torej odslej zopet vladali le Mariborčani in nekoliko okoličanskih gostilničarjev ter lovskih prijateljev mariborske gospode. Ogromna večina slovenskega ljudstva v okraju pa ostane še nadalje brez zastopnika...

Slovenci so se letos po dolgem odmoru zopet udeležili volitev, da bi s tem pokazali svojo skrajno nezadovoljnost z dosedanjim delovanjem okrajnega zastopa. Ni namreč na Spodnjem Štajarskem okrajnega zastopa, ki bi se tako malo brigal za blagor okraja kakor mariborski. Sicer to ni nobeno čudo, kajti v našem okrajnem zastopu imajo večino meščani, ki so iz okolice zbrali le one može, kateri so njim po godu, ne pa katere želi prebivalstvo okraja. In kdaj je že nemški meščan storil kaj za slovenskega kmeta?

Slovenski kmetje mariborskega okraja so z vso pravico nezadovoljni z delovanjem dosedanjega nemško-meščanskega okrajnega zastopa. Naravnost nezaslišano je, kako malo se je dosedaj storilo za ceste v okraju. Vasi in občine so prosile in dregale za napravo in popravo cest, a nemški meščani so imeli gluha ušesa, njih privrženci, okrajni zastopniki iz okolice, pa niso smeli slišati. Ceste čez Jodl, okoli Ruš, v slivniškem ter framskem Pohorju, iz Rač v Cirkovce, od sv. Mik-

lavža skozi Dobrovce proti sv. Marjeti, v šentjurski župniji itd, glasno vpijejo po okrajnem zastopu, a okrajnega zastopa tam ni na svojem mestu, kjer bi lahko kaj storil za kmeta. Drugi okrajni zastopi tudi mnogo storijo za povzdigo živinoreje. Naš okrajni zastop je pač razdelil celi okraj v živinorejske okoliše, in dovolj je bilo dela. Kmetje pa se radovedno povprašujejo, kaj jim sama razdelitev pomaga, ter se hudo pritožujejo, zakaj se nič ne skrbi za upeljavo dobrega živinskega plemena. Bikov je za polovico premalo v mariborskem okraju, za nekatere vasi in občine ni daleč okoli nobenega bika in merjasca. Vinogradi v mariborskem okraju so močno prizadeti po trtni uši in plesnobi. Bogatim gospodom iz Maribora se delajo novi nasadi, se jim dajejo brezobrestna posojila, a ubogemu kmetu vrže se k večjemu le šopek na pol posušenih trt v ugonobljen vinograd. Ako bi sedeli v okrajnem zastopu može, vneti za blagor kmeta, lahko bi na merodajnih mestih uplivali, da se tako postopanje spremeni kmetu na korist.

Iz okrajnega zastopa se po svoji večini sestavlja tudi okrajni šolski svet, kateri mora skrbeti za šolstvo v okraju. Znano je, kako škodljivo je delovanje mariborskega okrajnega šolskega sveta za celi okraj. Po vsej moči vsiljuje okolici čisto nemške šole in učitelje. Mi ne nasprotujemo, da se uči nemščina v šolah po okolicah. A edino pametno je, da da se uči na podlagi materinega, slovenskega jezika. Sedaj pa se po nekaterih šolah ne sliši več slovenščina, ampak se kar začne z nemščino. Otroci pa se ne naučijo ne nem-

ščine, ne kaj družega. Duševno zaostanejo in prebrisanim meščanom pozneje ni težko, dobiti jih v svojo roko. Zato pa izginjajo kmetije po okolici, na njih pa si zidajo meščani svoje krasne vile, iz katerih se smejiijo kmetom, ki so se meščanom in njih nemščini tako dolgo vklanjali, dokler se jim ni strlo hrbitišče...

Slovenski kmetje! Vi ste se letos uprli kvarljivi nadvladi meščanov v okrajnem zastopu s tem, da ste stopili na volišče z lastnimi, neodvisnimi kandidati. Ni Vam mnogo manjkalo do zmage, a vendar zmagali še niste. Ne izgubite zaradi tega poguma! Ampak zbirajte si somišljenike, razširjajte slovenski kmetiski ponos po okolici in pri prihodnjih volitvah bode zmaga Vaša! P.

Slovenski narodni ponos.

VII.

Preidimo na drugo duševno zmožnost, na čustvo, ki domuje v srcu. Slovensko srce, oh zlato slovensko srce! Katero je pač tebi enako? Če se po srcu med vsemi narodi odlikuje Slovan, kar se ne da tajiti, zavzamemo zopet med rodnimi brati mi Slovenci menda prvo mesto. Slovensko srce je nežno, mehko in vendar pogumno, slovensko srce je pobožno, sočutno, ponižno, zvesto kakor nobeno drugo, slovensko srce je veselo, kakor nedolžna ptička, ki na veji brezskrbno skaklja in svojo radost izliva v zvonkih glasovih tje v božjo neskončnost, slovensko srce pa je tudi globoko brez dna, neizmerno,

Listek.

V viharnih časih.

Priredil J. Toman.

(Dalje.)

Drugi dan je res sluga spremljal novega učenika k župniku. Novi učenik je bil rado-veden, videti svojega nasprotnika in kako ga bo sprejel. Mislil je, da mu bo začel groziti in žugati. Tega se pa ni bal, ker je imel grajščaka na svoji strani. Naenkrat se odpró vrata pri hiši župnikovi in med vrati se prikaže župnik. Mirno pogleda prisleca in vpraša, česa želi.

»Z Vami bi rad govoril«, odgovori prislec.

Župnik mu da z roko znamenje, naj vstopi v sobo. Mirno se potem približa k novemu učeniku rekoč:

»Ako se ne motim, ste Vi učenik novih nauk, o katerem mi je grajščak pravil. Dovolite, da Vas smem le nekaj vprašati. Kaj pa ste bili prej, preden ste začeli učiti ta novi nauk?»

»Katoliški duhovnik«, odgovori tujec.

»Torej ste odpadnik?« reče župnik. »In v čem ste našli razložek, ki Vas je nagnil, da ste k novi veri prestopili, kaj Vas je k temu prisililo?»

»Prostost, ki nam ne predpisuje nobene meje.«

»Torej prostost. Prej ste bili torej sužen. Čegav le?»

»Čegav sužen sem bil? Vseh mojih predstojnikov.«

»Vi torej ne pripoznavate nobene moči nad seboj?»

»Ne pripoznavam.«

»Potem ste enaki navadnemu ljudstvu?»

»Tega nisem rekel in tega ne trdim!«

»Taka je Vaša sloboda? Glejte, jaz se stejem za enakega z ljudstvom, ker imam ravno tako dušo kakor oni in želim ravno tje priti, kamor oni. Ne vjema se torej Vaš govor z Vašimi trditvami.«

»Hočete me uloviti. Tudi jaz sem tega mnenja ko Vi, morajo pa biti trenutki, v katerih mi morajo biti pokorni, drugače bi bil ves red le v zraku.«

»Čudno, druge hočete strahovati, sami pa le v prostosti živeti. Mogoče Vam je že Bog obljubil, da vsi vaši koraki so vedno dobri in da Vi s svojim razumom vse najbolj spoznavate.«

»Ne šalite se«, vskliknil je novi učenik.

»Povejte mi le«, reče mirno župnik, »v čem se jaz motim, in Vas zagotavljam, kakor hitro spoznam svojo zmoto, z veseljem postanem potem Vaš privrženec in vse moči

bom napel, da oznanujem Kristusa tako, kakor on sam želi.«

»V čem se motite? V tem, da se trdno držite stare vere. Zakaj vedno le ubogati, ko je vendar Bog vsakemu dal razum, po katerem naj se ravna v svojem življenju. Ni si treba dati vsega predpisavati po drugih!«

»Vi tu torej ne boste pridigovali?« reče župnik.

»Bom. Grajščak mi je dal k temu pravico, in te si ne pustim vzeti.«

»Zakaj pa se hočete še truditi? Saj si vsak sam s svojim razumom, kakor ste rekli, najložeje pomaga, zakaj pa torej hočete Vi svoj razum drugim vsilovati? Pustite jih, oni si Kristusa brez Vas tudi najdejo!«

Novega učenika je rudečica oblila in nejevoljen je postal, ko je videl, da ga je župnik z njegovimi lastnimi besedami vlovil.

»Ne bom tukaj z Vami časa tratil z besedami«, reče tujec, »povejte mi le, ali hočete k nam pristopiti, ali pa nam nasprotovati?«

»Prosim Boga vsaki dan, da me v pravi sv. veri potrjuje, v njej hočem živeti in umreti, na njo sem prisegal, in te prisege nočem nikdar prelomiti. Ne pripustim pa tudi, da bi Vi krive nauke med mojimi ovčicami sejali, braniti hočem svoje ovčice, življenje hočem zanje dati!«

kadar dušo objema tuga in žalost. Slovensko srce, katero drugo je tebi enako?

Mehko si, skoro, bi rekli, premehek, ali bolje je mehko nego trdo; le mehko srce daje človeku že na tem svetu malce okušati veselja nebeskega, in za tak blažen trenutek, ki se ž njim ne da nič primerjati, kar svet nudi, se raje trpi in laglje nosi gorje. — Kdo, ki mu je obljubljeno, da se mu bo v noči le za hipec odprlo nebo, ne bode uro za uro nepremakljivo zrl v brezdanjo tmino in tešil koprneče srce? Slovensko srce, ti pa si tudi pogumno; slavijo te zato domovine vojskovodje, in bojijo se te v boju trume sovražne. Toda eno si zapomni; mehko, ponižno si zares, a tudi do sovražnikov, ki ti strežejo po življenju; do njih bodi jekleno, neizprosno, in ne vse »zemlje moč in ne pekla ognjena sila« te smejo omajati, niti za las; krotko ko golobčica bodi le doma med svojci in v krogu rodni bratov. Koliko škode, menda bi se smelo reči, največ vsega gorja, ki smo ga Slovenci doslej imeli trpeti in ki ga nosimo še danes, izvira iz prevelike mehkobe, krotkosti in ponižnosti našega srca. Vprašajmo se, ali bi se na pr. sovražni nam uradnik upal vpricho nas zasramovati naš jezik in rod, ako bi ne vedel, da bomo razžalitev pohlevno sprejeli in na njo, če tudi krvavečim srcem, molčali? Tudi vlada nas samo radi tega prezira, ker vé, da se prezirati damo; to nam je znano iz zanesljivih virov. Vlada dobro vé, da je ona za ljudstvo na svetu, ne pa naopak, in najsí ima tudi tako sovražne naklepe in se teh drži kakor klešč, ona se končno vendar mora udati, če smo mi v svojem zahtevanju trdi ko jeklo, neomajeni in vstrajni.

Kaj bi se naj reklo o pobožnosti slovenskega srca? Nikjer ne nahajaš toliko hramov božjih in tako lepo opravljenih, kakor med Slovenci tam, kjer je narod ostal tujega upliva, zlasti nemškega, obvarovan; in to v kljub veliki revščini, ki ga tare od dne do dne huje, dočim sosedni Nemec uživa razkošje. Kolikokrat nam je kak inorodec djál, da ga je služba božja, ki se je je udeležil med slovenskim ljudstvom, ganila do dna srca, ter pristavil, da se kaj tacega more doživeti le na Slovenskem. Ljudstvo slovensko, ostani pobožno tudi v prihodnje, zvesto si neti plamen bogoljubja, in ne daj si ga dušiti ne po zunanjih, ne po domačih sovražnikih Boga. Žalostno, prežalostno, da moramo danes tudi o teh zadnjih govoriti; pred leti jih še ni bilo. Premišljeno trdimo, da tedaj, dasi je narod samega sebe še le malo se zavedal, za njega obstanek ni bilo tolike ne-

varnosti kakor danes, in sicer zato ne, ker je ona, v srcu narodovega telesa delajoča sila, ki Boga sovraži in si prizadeva strup brezverstva spraviti v vse žile in žilice, ostala v kljub vsemu naporu tako neznatna, da ni mogla škodovati; danes pa je žalibog toli mogočna, da največja nevarnost našemu narodu preti od nje. Zunanji sovražnik se že premaga, če je narod trden; ali kaj če narodno telo od srede ven gnije? Narod slovenski, če ti je mar, da se ohraniš, brezverstvu in tistim, ki vse, kar je božjega, zasramujejo in preganjajo, oči in ušesa zapri, odločno je podi od sebe, sveto vero, tisto staro vero, ki si jo podedoval od starišev in dedov, pa si varuj skrbneje nego očesa in zenice; kajti šest tisoč let uči zgodovina, da se narod jame nagibati na pogin v tistem trenutku, ko v njem začne pešati vera.

Djali pa smo tudi, da je slovensko srce po svojem značaju brezskrbno veselo kakor lahnokrila ptica, da mu pa zraven tega svoje in drugega gorje sega v brezmejno globino. Slovensko srce je za najnežnejše utise veselja kakor žalosti tako občutljivo, da se ne razodeva v besedah, ampak da poje; če drugi narodi govore, izlivamo mi svoja čustva v gorko pesem. In ta pesem kaže naše srce. Čehi, ki so v mnogojezni Avstriji na polju glasbe prvi narod, pravijo, da tako krasnih narodnih pesmi, kakoršne imamo mi, oni sami nimajo. Slovenska pesem je zdaj vesela, kakor bi prihajala iz ust nebeskega krilatca, in zopet brezkončno žalostna, kakor oni zategnjeni glasovi slavčevi, ki se izgublajo v daljni samoti.

Da je slovensko srce globokočutno, tega nimamo obžalovati; pač pa nam je njega brezskrbno veselost nekoliko omejevati. Veselo naj le je, to ne škodi nič, ali brezskrbno bi naj ne bilo v toliki meri, da se more reči, brezskrbnost mu je stalen znak. Spominjamo se, da je že Slomšek, največji ljubitelj našega naroda, nam očital lahkomišelnost, in res po pravici. Slovenec je lahkomišeln, to vidimo v vsakem stanu; poglejmo le na pr. med dijaké in med kmete; prvi zapravi vsled lahkomišelnosti svoj dragocen talent, drugi lep kos slovenske zemlje, in oba navadno Nemcu v prid. Oj ta slovenska lahkomišelnost! Reci kar hočeš, da je to in ono zakrivilo tvoj pad, tajiti pa se vendar ne da, da je Slovincu več ali manj lahkomišelnosti prirojene. Vrh tega še to ljubo vince, ki itak skrbi podi, Slovincu kaj rado vzame še zadnjo trohico brižnosti, ki bi ga držala na potu. Toda vincu se človek lahko izogne, če hoče, in tudi lahkomišelnost se da pregojiti

v skrbnost, če je komu do tega mar. Čehi so vzorno skrbni in zmerni, in to niso že od nekdaj, ampak vzgojili so se, deloma gotovo po razmerah, deloma pa tudi samovoljno. Naj so nam v posnemo!

Slovensko srce! Imaš sicer hibice, toda te se dajo odpraviti; mnogoveč pa imaš krasnih vrlin, da se svetiš kakor danica med zvezdami. Zato pa bom tudi jaz do konca življenja svojemu dobrotljivemu Stvarniku peval hvalo, da mi je dal slovensko srce.

Iz državnega zbora.

Dunaj, 21. maja.

Krščanska slovanska narodna zveza.

Govorilo in pisalo se je zadnje dni mnogo o tem, kaj naj storijo slovenski, hrvaški in rusinski poslanci nasproti češki obstrukciji. Eni so zahtevali, naj se pridruži naša zveza Čehom, drugi so to zopet odločno odsvetovali. Zveza je imela v tej velevažni zadevi mnogo dolgotrajnih posvetovanj. Slednjič se je sklenilo soglasno: »zveza želi redno delovanje v zbornici in terja izvolitev jezikovnega odseka«. S tem sklepom je izrečeno vse! s tem sklepom ne žalimo Čehov, za katere se je zadnje dni zveza med vsemi desničarskimi strankami pri merodajnih osebah poganjala edina. Mi namreč želimo, naj se Čehom dajo njihove pravice; a ob enem ne smemo pozabiti na sebe; zato zahtevamo izvolitev jezikovnega odseka, ki ima skrbeti za to, da se narodne pravice ne bojo kratile nobenemu narodu. Vprašanje je seveda to: bodoli Poljaki s tem predlogom zadovoljni, in nadalje: kaj porečejo k temu nenasitljivi nemški narodnjaki.

Za Haložane.

V poročilu c. kr. vlade na državni zbor, kako se je razdelila sklenjena podpora, čitamo: »Podpora se je v obče prav dobro izvela, le v okrajih Celje, Feldbach in Hartberg še bo treba podpore kakih 4000 kron, ki so se že izročile na podlagi zakona graškemu namestniku.

Posebna podpora, kojoj je zahtevala tudi v državnem zboru sklenjena (Žičkarjeva) resolucija, morala se je nakazati ubogemu vinogradniškemu prebivalstvu v Haložah, ki je vsled različnih nesreč, predvsem vsled trtne uši in plesnobe, močno oškodovano in živi v veliki bedi.

Da se prebivalstvu omogoči vsaj vsakdanji kruh, nakazalo se je namestništvu, da razdeli 60.000 K v podporo.

»Če bodete le imeli priložnost braniti svoje ovčice«, reče zaničljivo novi učenik. »Zdaj sem jaz gospodar v cerkvi in Vi ne smete mene pri mojem delu motiti, tako je zaukazal grajščak«.

Ko je župnik zvedel, da so ga s silo odtrgali od njemu izročeni ovčice, reče žalostno: »Bogu prepustim maščevanje, ki tudi Vas ne bo pozabil. Moliti hočem za Vas in vse one, ki mogoče z Vami na krivo pot zaidejo«.

»Molite le, bomo videli, kako Vam bo molitev pomagala«. S temi besedami je novi učenik zapustil stanovanje župnikovo.

Več dni je preživel župnik v svojem stanovanju, ker je videl, kako vojščaki stražijo okoli župnišča in mu ne dovolijo stanovanja zapustiti. Medtem je novi učenik res začel oznanjevati krive nauke. Ljudstvo so s silo v cerkev priganjali. Strašni so se jim zdeli nauki tega novega učenika, ki jih je rotíl, naj trgajo iz svojih stanovanj znamenje svojega zveličarja, sv. Križa, ki je bil vendar za njih dragoceni zaklad, ki je podlaga njih rodbinske sreče. Kliče jim, naj preklinjajo svojega župnika, in vse, ki se papeža držijo — in oni vendar svojega župnika, očeta Stanislava tako ljubijo in so pripravljeni zanj življenje dati.

Srčna tesnoba se jih je polastila, ko so slišali take nauke. Kako ulti iz cerkve? Vojščaki stražijo cerkvena vrata, nikogar ne izpustijo, sam grajščak posluša te nauke.

Tihi in potrti se vračajo v svoja stanovanja. Novi učenik jim zapoveduje v imenu grajščakovem, da morajo jutri zopet vsi priti namesto tlake.

»Kaj praviš, dragi sosed«, vprašal je eden izmed odhajajočih. »Meni se zdi, da ta novi učenik nima nič vere. Še zdaj me mrazi, ako pomislim, kako je govoril. Srečni so tisti, ki že v zemlji počivajo in so v milosti božji umrli. Imajo vsaj mirno vest. In ravno milosti nas hočejo drugi zdaj oropati«.

Drugi dan so zopet prišli v cerkev, eni iz radovednosti, drugi pa so bili prisiljeni. Novi učenik je tudi danes govoril, pa še drzneje kakor prejšni dan. Posebno sveto rimsko-katoliško cerkev je blatil in opominjal ljudi, da se ločijo od nje.

»Za svobodo ste vstvarjeni in ne za sužnost. Vsi smo si enaki in nihče nima pravice voditi in nadzorovati naših korakov. S temo hočejo zakriti naše oči in srce naše s strahom napolniti. Nevdajte se, povrnite tistim, ki so vas stiskali, iščite si pravice«.

Te besede so kakor burja padale na pričuječe. »Torej vsi smo si enaki?« so se

povpraševali. »In oče Stanislav so nas vendar učili, da predpostavljeni imajo svojo oblast od Boga. Kdo ima prav?« S takimi mislimi je ljudstvo odhajalo domov. (Dalje prih.)

Smešničar.

Dobljena pravda. Odvetnik: »Dobro, da sem Vas našel! Oj, Vi srečni človek!«

Trgovec: »Zakaj, gospod doktor?«

Odvetnik: »Le moji bistroumnosti se zahvalite, da ste dobili pravdo vsaj v zadnji instanci!«

Trgovec: »No, torej vendar po dolgih osmih letih!«

Odvetnik: »Bolje pozno, nego nikoli!«

Trgovec: »Koliko pa dobim?«

Odvetnik: »Sodišče Vam je priznalo 2000 gld.; moji stroški znašajo 2300 gld.; dobim še 300 gld.!«

Trgovec: »Ljubi Bog! Potemtakem sem še na izgubi!«

Odvetnik: »Denar je seve izgubljen, pa pravda je dobljena!«

Na dežji. Gost: »Oče krčmar, ali imate klet dobro pokrito?«

Krčmar: »I seve! Zakaj vprašate?«

Gost: »Zato, ker je na vino, ki ste mi ga prinesli, menda deževalo!«

Vlada pa se ne zadovoljuje s tem, ampak se resno peča z vprašanjem, kako bi se moglo prebivalstvu tudi še drugače pomagati z državnim denarjem, da si zopet prenove vinograde. Vse potrebno se je že ukrenilo. Vidi se iz tega, da je posl. Žičkar storil vse mogoče za naše vrle, a sedaj bedne Haložane.

Zmaga Čehov.

V zadnjem »Slov. Gosp.« ste čitali, da so krščanski socialci skušali preprečiti češko obstrukcijo s tem, da so predlagali, naj se sploh vse prošnje dobesedno ponatisnejo v sejnem zapisniku. A ko so se Čehi na podlagi pravičnega reda uprli temu predlogu, ga je poslanec Wohlmeier zopet umaknil. V seji 17. maja je pa Čehom pretela druga nevarnost. Glasovalo se je o neki peticiji po imenih. Izid glasovanja pokaže, da je bilo v zbornici manje kakor 100 poslancev; proti dotični prošnji je glasovalo 93 poslancev, za njo nihče. Predsednik dr. Fuchs izjavi, da to glasovanje ni bilo postavno; preložil je torej sejo za pol ure. Temu so se uprli na vso moč Čehi; toda predsednik odide iz zbornice in seja se je pretrgala. Ko se pozneje dr. Fuchs zopet povrne v zbornico, dá število navzočih poslancev prešteti; bilo jih je 123, toraj v zadostnem številu. Hotel je toraj sejo nadaljevati. Toda Čehi so se mu uprli z novo močjo. Dokazala sta dr. Pacak in dr. Herold, da predsednik bi bil moral v tistem trenutku, ko je videl, da ni 100 poslancev v zbornici, sejo zaključiti, drugo sejo pa pismeno naznaniti. Dr. Fuchs se izgovarja sem ter tje. Slednjič se pa Čehom vendar uda, sejo zaključijo in prihodnjo sejo naznani pismenim potom. A seja za sejo se trati samole s tem, da se prebirajo dobesedno došli dopisi in se glasuje po imenih. Dokler se Čehom ne dajo pravice, ne bo rednega delovanja v zbornici.

Interpelacija. Predlog.

V seji 18. majnika je vložil poslanec Žičkar interpelacijo zastran dvojne mere, s katero postopa državno pravdnštvo v Celji nasproti nemškemu in slovenskemu časniku. Med tem, ko dovoli, da sme »Deutsche Wacht« vedno zmerjati Slovence, zasaga opetovano slovensko »Domovino«. V isti seji je poslanec dr. Gregorec vložil predlog, naj se ustanovi na Spodnjem Štajarskem obrtna šola. Slovanski obrtniki morajo svoje skušnje delati v nemškem jeziku v nemškem Gradcu. — Narobe svet.

Politični ogled.

Državni zbor se snide še-le 8. junija. Med tem se bodo vršila pogajanja s Čehi, ki so z obstrukcijo pokazali, da imajo tudi dovolj moči, da preprečijo kakor Nemci vsako delo v državnem zboru. Zraven pa še so pokazali, da znajo delati obstrukcijo mnogo dostojnejše nego Nemci, ki so se za časa obstrukcije vedli kot največji pobalini.

Kranjski katoliški politiki so se takoj začetkoma Koerberjevega vladanja precej odločno obračali proti češki obstrukciji in bati se je bilo, da tudi v državni zbornici nastopijo tako odločno ter s tem pretrgajo prijateljske vezi Čehov z Jugoslavlani. Kranjski Slovenci bi namreč radi, da se kmalu reši vladni predlog o zidanju bohinjske železnice. Sedaj pa se zdi, da so si premislili. »Slovenec« namreč zadnji ponedeljek piše: »Deset bohinjskih železnic nas ne reši narodne smrti, ako ostanemo osamljeni (brez Čehov) v boju za obstanek. Pred očmi je treba imeti celokupni narod slovenski, a ne nekaj krajevnih koristij, ki so v narodnem pogledu dvomljive vrednosti.«

Španija. V nekaterih pokrajinah te države je nastal upor proti vladi, ki nalaga ljudstvu neznosne davke. Vladi se je sicer posrečilo začasno omejiti upor, a dokler bo vlada skrbela le za to, da dobi davke od ubogegega ljudstva, ni upanja, da bi se mogla Španija gmotno razvijati.

Bulgarija. Tudi v tej deželi je bil velik upor kmetov proti uradnikom, ki so s silo iztirjavali brez usmiljenja davke od ljudstva. Bolgarski kmetje so vsled slabe letine popolnoma osiromašili. Zdaj misli vlada zmernejše postopati proti ubožnim poljedelcem, kar bi bilo tudi jako umestno.

V Srbiji so obhajali sredi minolega tedna rojstveni dan matere kraljice Natalije, ki prebiva na Francoskem. Sin kralj Aleksander ji je tudi brzojavil čestitko, a ona je ni vsprejela, ker noče nič več čuti o svojem po brezvestnem Milanu zapeljanem sinu.

Italijanski zbor je razpuščen in že prihodnje dni se vrše nove volitve.

Vojska v Južni Afriki. Zopet nove nezgode so doletele Bure. Angleži so jim ujeli dva generala in vrhovnega poveljnika Botha. Pri Mafekingu pa so zajeli vso bursko armado s topovi vred. Zdaj gre Burom srčno slabo!

Dopisi.

Iz Jarenine (Desetletnica jareninskega bralnega društva.) Dne 11. maja letošnjega leta je preteklo 10 let, odkar deluje kmečko bralno društvo v Jarenini. Ker je društvo že res veliko storilo v tem kratkem času svojega obstanka za probujo jareninskih Slovencev, posebno še jareninske mladine, je sklenil odbor na skromen a dostojen način proslaviti desetletnico društvenega delovanja.

To se je zgodilo v nedeljo dne 13. maja. Po večernicah so se kmalu napolnili prostori hiše Fišerjeve do zadnjega kotička. V velikem številu so došli naši možje pa tudi žene, še v večjem naša vrla mladina. Društveni podpredsednik pristrčno pozdravi navzoče ljudstvo in na to spregovori iskreno besedo v proslavo desetletnega obstanka bralnega društva. Najprej poda kratko zgodovino društva. Ustanovil je društvo s pomočjo vrliga učitelja Hauptmana za narod vneti kaplan Murkovič, sedaj župnik pri Sv. Barbari v Haložah. Ustanovni zbor, na katerem je imel slavnostni govor dr. Pipuš iz Maribora, se je vršil dne 11. maja 1890. Skozi 6 let je vodil društvo posestnik Leop. Zupanič, štiri leta pa posestnik Ivan Sekol. Do l. 1897 se je veliko trudil za društveni napredek tajnik in knjižničar mladenič Franc Jančič, poznejša 3 leta pa mladenič Alojzij Drozg. Leta 1890 je društvo štel 30 pevcev pod vodstvom učitelja Hauptmana, po njegovem odhodu je pevski zbor nekaj let počival, a l. 1896 se je zopet vzbudil po prizadevanju učitelja Conča. Tekom 10 let je bilo vpisanih v društveni imenik 242 udov, ki so v tem času zložili 567 gld. 74 kr. udnine in podpornine. Društvena knjižnica sedaj šteje blizu 800 knjig; v 10 letih so udje prebrali okoli 9200 knjig, največ v zadnjih treh letih. To so gotovo lepi uspehi!

Za probujo našega ljudstva so na eni strani delovale vsakoletne različne veselice, slavnosti in mnogoštevilni podučni shodi bralnega društva, na drugi strani pa njegove knjige in časopisi. Na ta način se je zavedel svoje narodnosti marsikater prileten Jareninčan, vzlasti pa jareninska mladina, ki je po bralnem društvu postala posebna prijateljica dobrih knjig in časnikov. Kakor je na eni strani bralno društvo zavetišče naše slovenske mladine, je na drugi strani zibelka narodnega preporeda Jarenine, zibelka vseh drugih narodnih društev v Jarenini. Količega pomena in kolike koristi je za Jarenino bralno društvo, je sedaj vsakemu jasno. Vse kar pri nas pošteno misli in čuti, je vneto za naše društvo; nasprotnikom je seveda trn v peti. Društveni podpredsednik je za to končal svoj slavljeni govor z željo, naj bi se vsi narodni Jareninčani s celim srcem oklepali važnega društva tudi v bodoče, naj bi posebno jareninska mladina iz društvenih knjig in časnikov zajemala vedno večjo lju-

bezen do vere in do maternega jezika. Zborovalci so razumeli besede govornikove ter navdušeno pritrdili izraženi želji.

Pesmi »Naš narodni dom«, »Dedova knjiga«, »Skopuh« in »Zapuščena ribica«, ki so je deklamovali eden mladenič in dve deklici, so vsem dopadle, saj so je naši deklamovalci tudi kaj lepo prednašali.

Veliko veselje so med zborovalci povzročila pozdravna pisma zunanjih prijateljev in podpornikov našega društva: gosp. župnika Murkoviča, odvetnika dr. Pipuša in milost. prošta Fleka.

Tako sicer na skromen pa pristrčen način smo slavili desetletnico za Jarenino prevažnega društva. Bog pa naj njegovo delovanje blagoslavlja tudi v prihodnjosti, saj bo društvo tudi v bodoče delovalo na pravi krščanski podlagi za narodni napredek in omiko vseh svojih udov.

V čast Bogu, Jarenini v slavo,
za vero sveto, za omiko pravo,
o društvo bralno, le deluj,
za dobro vse nas navdušuj!
Da bo za vero, dom vsa Jarenina vneta,
na to deluj, še rasti, cveti mnoga leta!

Iz Starega trga. (Naznanilo in vabilo.) Nismo se varali v svojih nadah, ktere smo pred nekterimi meseci razodeli bralcem »Slov. Gospodarja«. Starotržani spoznali so res, da je skrajni čas, da se zbudijo iz nezavednosti ter začnejo krepko gibati, da jim njihovi trdonemški (!) sosede ne vzraščajo nad glavo, kar je tem bolj nevarno, ker morajo svojo deco pošiljati v Slovegrško šolo, kjer je nemščina imenitna, gizzdava gospa, slovenščina pa borna dekla, na katero se najbolj ozir jemlje le takrat, kadar treba mošnjček odpreti in plačati. Kako se v taki šoli podučuje slovenski jezik in goji ljubezen in spoštovanje do maternega jezika v srcih slovenskih otrok, je umljivo vsakemu, ki pozna prijaznost Nemcev do slovenskega naroda. Zato so si nekateri zavednejši Starotržani omislili drugo šolo, ki naj popravlja napake njihove ljudske šole, ter Slovence tega kraja v slovenskem, njim umljivem jeziku, izobrazuje in v njih ljubezen za milo materinščino vnema. Ta nadepolna, prepotrebna šola ima biti Starotržanom »Kmetijsko bralno društvo«.

Na binkoštni pondeljek po večernicah bode se to društvo otvorilo v prostorih narodnega gospoda Petriča po običajnem redu. Razlagala se bode potreba in namen takega društva, razlagala pravila, volil se odbor in sprejemali udje. Potem sledi prosta zabava. Štirinajst dni po ustanovitvi priredi bralno društvo svojim udom prvo veselico z zanimivim vspehom.

Starotržani! Pridite v obilnem številu k otvoritvi, da boste slišali, zakaj da se gre in pristopite društvu vsi, ki hočete ostati Slovenci in nočete postati nemškutarji!

Od Sv. Jakoba v Slov. goricah. Poučni shod kmetijske zadruge dne 20. maja je bil dobro obiskan in vzbudil veliko zanimanje. Zasluga za to gre glavnemu govorniku potovalnemu učitelju g. Jelovšku, ki je govoril navdušeno, zanimivo in domače. Podal pa je za zdaj začetne nauke o govedo- in svinjereji; in vredno je, da glavne točke njegovega govora podamo še drugim v pouk.

Živinoreja je v sedanjem času za kmeta najbolj važna, ker mu daje gotov dobiček, bolj kakor obdelovanje polja. A štajarski Slovenec je većinoma, ne živinorejec, ampak živinski barantač, zato pa većinoma z doma, in mu vsled tega peša gospodarstvo, ker se pogreša glavna moč. Brigati se treba, da se doma priredi dobra živina.

Krivo pa, da pri nas živinoreja ne prospeva, je 1. ker većinoma nimamo plemena (pasme) za naše kraje udomačenega; 2. ker ne ohranimo prave živali za pleme; nedozorjena, premlada živina se jemlje većinoma v plemensko porabo. Nikdar prvo ali drugo tele za pleme! Najboljše za pleme je 3., 4., 5., 6. Od 7. naprej že ne velja. Treba tudi imeti doraščene bike, ne 2, 3, ampak 5 do

9 let staro. 3. Krivo je tudi skotenje o nepravem času. Zato so krave slabe dojnice, teleta slabotna. Najboljši čas v jesen od Vseh svetnikov do novega leta. Tele se tako po zimi nasesa, navadi na krmo in se spomladi že pase.

Svinja zmiraj denar da. Da pa svinjereja peša, je krivo tudi prezgodnje oplemenjenje, in da se zgodnji zarod hrani za plemo. Ne od prvega gnezda hraniti za zarod, še-le od 2.—4., če gre 5., 6.! Tudi čas skotenja je važen! Za plemo najboljši prasci, skoteni v mesecu aprilu; tudi še v času od sv. Jakoba do Vel. Gospojnice. Ne dvakrat v letu prasice goniti, ker oslabi preveč, in prasci tudi preslabotni. Kriva slabotnosti svinj in njih bolezni, posebno perečine, pa je posebno sorodnost med njimi.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. Gospod Karol Pleiweis, notar v Radečah pri Zidanem mostu, se je poročil z gospico Emo Juvančičevo iz Radeč.

Promocija. Dne 8. t. m. promoviran je bil na graškem vseučilišču na čast doktorja prava gospod Božo Križan, sin kr. gimnaz. profesorja gosp. dr. Josipa Križan v Varaždinu.

Umrl je v nedeljo tukajšnji nemški odvetnik in občinski svetovalec dr. A. Miklauc.

Iz šole. Nadučitelji so postali pri Sv. Ilju v Slov. gor. Fortunat Sadu iz Ščavnice, pri Sv. Duhu v Ločah Johann Hönigmann iz Felddorfa, na Frankolovem Ivan Štukelj iz Svetine. Voditelj šole v Topolšici je postal Franc Lorber iz Sv. Floriana na Boču. Učitelji oziroma učiteljice so postali: V Libojah Ivan Piliš iz Št. Lovrenca pri Prozinu, na mestni deški šoli v Ptujju Johann Wolf iz Arnovža, na okoliški šoli Ptujski J. Kopic iz Novecerkve in Val. Kajnih iz Vurmberga, v Vuzenici Alojz Schamp iz Vuhreda. Stalno so nastavljeni: Peter Loparnik pri Sv. Tomažu, Anton Hohnjec pri Sv. Petru pod gorami, Jožef Čuček pri Sv. Rupertu, Antonia Fuchs pri Sv. Jederti nad Laškim, Izabela Sark v Vuhredu, Henrieta Berlic v Podsredi, Klotilda Hiti na Bizeljskem, Amalia Sket v Št. Juriju na j. ž., Franciska Tajnik v Polzeli.

V Partinji v Slov. goricah se nahaja sledeči napis: »Josef Tschutschek's Gasthaus zur Linde. Gostilna.« Oj ti ljubi Tschutschek, ali bi ne bil lepši slovenski napis: »Jožef Čučekova gostilna pri lipi.« Proč z nemškimi napisi na Slovenskem. Idite na Nemško in nam povejte potem, koliko gostilničarjev ima tam slovenske napise? Nihče, ker vsi spoštujejo materni svoj jezik.

Skoff Grega iz Sv. Jakoba v Slov. gor. je pri volitvah v okrajni zastop mariborski volil z Nemci in bil tudi od njih izvoljen. To sicer nikogar ni presenetilo. A po volitvi ni hotel iti Skoff z nemškimi volilci v kazino, ampak si je mislil, zdaj po volitvi pa bom s Slovenci »držal«, in prišel je v Narodni dom v sobo, kjer so naši volilci bili zbrani. Toda komaj je vstopil, nastala je med našimi volilci vsled tega drznega koraka tako glasna nevolja, da je Skoff sam rad hipoma izginil.

Velik strah je nastal zadnji četrtek pri volitvi v okrajni zastop mariborski med nemškimi in posilinemškimi volilci, ko so prikorakali naši možje pod vodstvom vrlega župana in veleposestnika g. Franca [Pišeka, na volišče. Šentiljski Pistor je predlagal, naj se voli po njem predlagana nemška komisija z vsklikom. Posilinemški volilci so kar udano prikimali, slovenski možje pa so ponosno predlog odklonili, ker so hoteli imeti svoje može v komisiji, ter zahtevali naj se voli z listki. Ta odločen predlog je nemške može tako zmešal, da so za trenolek pozabili na svoje kandidate za komisijo. In ker se jim je ime Gornik zdelo preveč slovensko, niso ga

upali voliti, dokler se jim ni zmota raztolmačila, ter so volili našega vrlega Brezonellija, ki je bil tudi res izvoljen, a Gornik je propal. Pistorju je postalo tako vroče, da je parkrat prišel h g. Pišek ter mu britko tožil: »Zakaj nam to delate, zakaj nam to delate?« Nemcem še je le odleglo, ko so bile volitve končane. Pred značajnimi slovenskimi kmeti imajo tudi meščani respekt!

Vrlo so se držali naši slovenski možje pri volitvah v okrajni zastop mariborski. Že pri volitvi v komisijo se je pokazalo razmerje 60 slovenskih glasov proti 69 nemškim. In razmerje je tudi ostalo pri volitvi. To je dokaz, da so naši možje značajni in zaupanja vredni možje. Imed naših volilcev jih je 12 ostalo doma. Nekateri pa, na koje smo prej tudi računili, smo jih videli pri volitvi kot izdajice med nemškimi volilci, kjer so ponižno lovili sladke smehljaje z obrazov zapovedujočih meščanov. Čast našim možem, sramota čez izdajice!

Slovenski kandidatje za mariborski okrajni zastop iz skupine kmečkih občin so bili: Pišek Franc, posestnik v Hotinji vasi, Lorber Jožef, posestnik pri Sv. Petru, Serne Jožef, posestnik na Smolniku, Grahornik Jakob, posestnik v Lazah, Zupanič Ignac, posestnik v Jarenini, Kelemina Matija, župnik v Št. Ilju, dr. Pipuš R., odvetnik v Mariboru, Turner Miha, posestnik v Framu, Lingl K., posestnik v Rušah. Kakor znano, so dobili le 60 glasov, 9 manj ko nemški kandidatje. Izvoljeni so torej privrženci nemških meščanov: Marinscheg M., gostilničar, Roth J., gostilničar, Rottner L., gostilničar, Wiesthaler J., gostilničar, Wregg J., gostilničar, Weingerl F., poštar, Koprivnik M., mlinar in posestnika Damian iz Sv. Jurija ter Skoff Grega iz Št. Jakoba.

Mraz je bil v ponedeljek zjutraj po mariborski okolici. Več močnih strelav na nemški Kalvariji je naznanilo že kmalu po polnoči, da se je bati mraza. Vinarska šola, Soss, Badl, baron Tvikel in še mnogi drugi vinogradniki naokoli so začeli kuriti, da zabranijo z dimom mraz. S kakšnim uspehom, se bo kmalu pokazalo.

Nemcem na Muti se še ni pomirila kri, odkar se je odprla tamkaj slovenska šola. Pravijo slovenskim kmetom, da na nemški šoli radi uvedejo par ur za slovenščino, če se opusti slovenska šola. Verjamemo! — V Marenbergu so res uvedene slovenske ure, toda skušenega učitelja ni za slovenščino, če prav je ministerstvo to ukazalo.

Politični shod v Št. Ilju v Slov. goricah! Jareninsko politično društvo priredi v nedeljo dne 27. maja velik političen shod v Št. Ilju v Slov. goricah v prostorih g. Fr. Celcerja ob pol 4. uri popoldne. O izstopu slovenskih poslancev iz dež. zbora in o krivicah, ki se nam godé, bo govoril dež. poslanec župnik Miha Lendovšek. Na to še nastopita slavna kmečka govornika veleposestnik Fr. Mlakar iz Hošnice pri Slovenski Bistrici in narodnjak Peter Novak iz Slov. Bistrice, ki bodeta govorila o jako važnih, za šentiljske Slovence silno važnih stvareh. — Slovenci šentiljski in sosedje pridite polnoštevilno na ta važni shod!

Kam pojdemo prihodnjo nedeljo? V Št. Ilju v Slov. goricah! Kaj pa bo zopet v Št. Ilju? Silno imeniten političen shod za obmejne Slovence. Ali bo tudi shod zanimiv? To pa na vsak način! Govorili bodo eden naših deželnih poslancev, potem še dva priprosta kmečka govornika. Kmetje slovenski v Št. Ilju pridite vsi! Zavedni Slovenci od drugod, pridite tudi na ta shod! Na šentiljskem shodu zberimo se Slovenci iz Št. Ilja, Jarenine, Svičine, Spielfelda, Gomilice in iz Cmureka. Veličasten, imeniten, velepomemben mora biti ta shod. Torej na svidenje!

Šentiljčani! Občinske volitve se bližajo. Dosedaj je bil vaš občinski predstojnik Pistor. Niti vaš domačin ni, ampak privandral je na slovensko iz nemških krajev, niti pri vas ni stalno prebival, ampak v Spielfeldu. Šent-

iljčani, ali nimate doma v lastni fari za županski stol sposobnega moža? Ali si morate v Spielfeld po župana na posodo hoditi! In niti kmet ni vaš Pistor. Strah pred Pistorjem vas naj le mine. Kadar ne bo več župan, ne bo imel tudi več nobene moči in nobenega upliva. Toliko kakor Pistor lahko za vašo občino stori tudi vsak kmet. Saj Pistor tudi ni nič več nego star upokojen železniški uradnik. Šentiljčani, imejte nekoliko ponosa in volite si v občinski zastop može iz svoje sredine.

Mariborski porotniki. Za drugo porotniško zasedanje, ki se prične dne 11. junija, so izžrebani: Karl Dobitschar, Alois Dolarmitsch, Franc Eisl, Anton Gaiser, Ant. Kleinschuster, Franc Kodella in Josef Koschinegg, vsi iz Maribora; iz okrajnega glavarstva mariborskega: Andreas Pfeifer v Spodnjih Hočah, Bernard Hoinig, Vincenc Novak v Št. Lovrencu n. M., Ivan Pinterič iz Ruš, Jožef Roth iz Radvanja, Jos. Caff iz Sv. Jurija v Slov. goricah, Ignac Alt od Sv. Antona v Slov. goricah, Karl Sollag iz Zarmarkove, Franc Vella iz Sič, Ant. Zorzini iz Slov. Bistrice. Iz Ptujja: Maks Ott, J. Steute, Eduard Schäffer. Iz ptujskega glavarstva: Anton Goliat iz Cirkovca, M. Ministorfer iz Ormoža. Iz ljutomerskega glavarstva: Albert Novak iz Ljutomera, Alojz Sturm iz Ivanjec, Josef Mahal iz Negove, Ivan Tomažič iz Lokavc. Iz slovenjegraškega glavarstva: Kristijan Kovač od Sv. Antona na P., J. Ferk iz Gegentala, J. Hirschman iz Janževega vrha, Franc Kager, Hans Lukas, Alois Remitz iz Marenberga, Andraž Kozjak, Marko Rojak, Franc Zgerm in Fran Urm iz Vuhreda. Kot namestniki: Iv. Lobnig, M. Misleta, M. Mussek, J. Rozman, Jul. Ruprich, Karl Schmidt, Karl Soss, H. Wirth, L. Zinthauer, vsi v Mariboru. Med glavnimi porotniki je samo 6 Slovencev, 30 pa Nemcev.

Kam se podamo o Binkoštih? Lastnik nadvojvoda Ivanove votline v Hudi luknji g. Ivan Vivod, priredi Binkoštni ponedeljek veliko podzemsko veselico z godbo, petjem in plesom ter sijajno razsvitljavo. Ker je ta votlina, kakor tudi nje okolica izredno slikovita in romantična, želeli bi bilo, da si jo ogleda vsak prijatelj narave. Železniško postajališče »Huda luknja« na progi Celje-Velenje. Dravograd se nahaja tikoma votline, torej je pristop kar najlažji in stroški potovanja neznatni. Na svidenje torej Binkoštni ponedeljek v Hudi luknji!

Aretovana šoštanjaska »baronka«. Ernestina Fritz pl. Friedenlieb, 61letna ženska, je posestnica posestva v Šoštanju pri Celju. Posestvo je tako obteženo s hipotekami, da je »baronica« Fritz, kakor se je imenovala, le po imenu posestnica. Fritz je hotela kar brez koncesije na tem »svojem« posestvu ustanoviti nek »penzionat« in je v dunajskih časopisih inserirala, da išče oskrbnika s kavcijo 12.000 kron. Tako je hotela z goljufijo priti do denarjev. Hišina Antonija Hladik ji je dala 200 kron in nek natakari ji je izročil kup srečk, v nadeji, da bodeta nastavljeni v penzionatu. Srečke je »baronka« hitro zastavila, krone pa zapravila. Fritz je bila radi poverjenja že lani v Gradcu presedela 6 mesecev. Sedaj so jo zopet radi poverjenja povabili h kruhu in vodi.

Laporje. Letina se dobro kaže, ozimina lepa, trsek je nastavljen toliko grozdja, da ga že veliko let ni bilo tako mnogo. Drevje vsake vrste je cvetelo obilno. Da bi nam ljubi Bog tudi dal, kar nam je pokazal, prirejajo se v naših okrajih procesije, koje naj Bog blagoslovi!

Sevnica. Gosp. Fr. Simončič je dobil najvišje potrjenje namestnikom načelnika v okrajnem zastopu sevniskem.

Uvoz svinj iz ptujskega in brežiškega okraja na Nižjeavstrijsko je zopet dovoljen.

Iz Krčevine. Vsled odborovega sklepa bralnega društva v Krčevini pri Ptujju se bo vršila slavnost Slomšekove stoletnice na binkoštni ponedeljek to je 4. junija t. l. ob 3

uri popoldan na vrtu gostilničarja gospoda Gregorec-a. Vsled prizadevanja podpredsednika nam bo kot slavnostni govornik prihitel na pomoč vlč. gosp. dr. Medved iz Maribora. Odbor si usoja tem potom uljudno povabiti vse ptujske Slovence kakor tudi okoličane in sosedna bralna društva na to izvanredno slavnost. Da se bode veselica kolikor mogoče sijajno izvršila in da bo presegala vse dosedajne veselice, je treba prav obilne udeležbe. Zatoraj, Slovenci! Na binkoštni pondeljek vsi na slavnost Slomšek-ovo k Gregorecu na Grajeno, da z obilno udeležbo pokažemo svoje prepričanje in da tako počastimo slaven spomin nepozabnega škofa A. M. Slomškega.

Kdaj je čas za konsumna in gospodarska društva? Povdarjal sem lani in predlanskim na shodih, pisal v »Sl. G.« članek dne 18. januarja 1900, katerega je ponatisnila »Zadruga« št. 5. 1900: »zidajmo le na trdni podlagi poslopje naše narodno-gospodarske organizacije! Zberimo najpoprej vso slovensko denarno moč v dobro urejenih farnih posojilnicah!« »Ko se je taka domača posojilnica dovolj okrepila, tedaj še le naj se misli na ustanovitev gospodarskih in konzumnih društev, na trgovinska, obrtna in tovarniška domača podjetja. Vse te lepe reči morajo nekje svojo zaslombo imeti. Samo s svojimi malimi deleži — milijonarji nismo! — bodo le životarile. Njih najkrepkeja zaslomba je pa »conto corrente« pri domačem denarnem zavodu. Najbolje je, če so vse te naprave veje velikega debla (posojilnice). Posojilnica bodi središče, one naj so spremeljvalke, pomagalka. Posojilnica naj bi bila bogata krušna mati, ona društva krepki njeni rejenčiči.« (»Slov. Gosp.«) — Ker naši narodno-gospodarski organizatorji nočejo tega uvidevati, ustanavljajo na pesku kmetijska društva in v zraku — konzume. Dva sta že po preteku komaj enega leta se razdružila (prostovoljno! opomba ured.), ostali pa, ki nimajo trdne podlage, naj najhitreje poskrbijo medtem za krušno mater (posojilnico), ali že da ustanovijo, če je ni, novo, ali če je v nasprotnih rokah, naj pristopijo kot udi in za časa volitev novega odbora — prav volijo! To je jasen načrt! F. S. Šegula.

Orgljarska šola v Celju. Pogoji za vsprejem v zasebno orgljarsko šolo v Celju so naslednji: 1. Učenci, ki vstopajo, morajo biti 14 let stari in doprinesiti: spričevalo o dobro končani ljudski šoli in priporočilo od župnijskega urada, da so lepega vedenja, ter za glasbo nadarjeni. 2. Pouk na šoli traja od 2—3 let, nadarjeni učenci pa vendar lahko napravijo zrelostno skušnjo v krajšem času. 3. Šolnina za pouk, šolske prostore, kurjavo, rabo glasovirja, harmonija in orgelj 2^h manualov znaša 5 K na mesec. 4. Revni pa pridni učenci dobivajo tu in tam nekaj hrane brezplačno, tudi stanovanje se dobi za 1, 2 ali 3 krone, a primesti morajo seboj posteljno opravo. 5. Knjige, ktere se rabijo pri poduku, preskrbi vodstvo po nizki ceni. 6. Privatno se učenci lahko učé tudi na gosle. 7. Šolsko leto in počitnice se začno in končajo, kakor na javnih srednjih šolah, izvzemši velikega tedna, ker morajo učenci zaradi prakse sodelovati pri vseh cerkvenih opravilih.

Poskušen samomor. Preteklo soboto prerezal si je v Celju vrat umirovljen železnični sprevodnik Blaž Teržan, vendar ni smrtno ranjen. Starost — 80 let.

Ljubljanski redar v Celju. »Deutsche Wacht« poroča, da je prišel v Celje k orožnim vajam ljubljanski redar, ki se je oglasil s »Tukaj!« Mož se bode moral radi tega zagovarjati, upamo, pa da ne s težko vestjo.

Iz Sevnice. Dne 5. maja t. l. smo pokopali posestnika iz Čajna, g. Mihaela Grabiča v 55. letu njegove starosti, ki je zapustil ogromno posestvo in dvoje majhnih otrok. Mož je bolehal že dolga leta na želodec, in se je hodil zdraviti k raznim zdravnikom. Ko se je dne 30. aprila t. l. peljal k trboveljskemu zdravniku, mu je med potjo nazaj gredočemu postalo tako slabo, da mu je kri iz

ust jela vreti, in je bil primoran pri gosp. Jan. Štarkelnu v Sevnici se vleči. Čez dva dni je umrl. Rajni je bil iskren narodnjak, čital je rad, posebno časopise. Bil je dolgo let ud bralnega društva in ud krajnega šolskega sveta na Blanci. Bil je tudi občinski odbornik in cerkveni ključar ene podružnice. Da je pa bil znan in priljubljen daleč na okoli, pokazala je velika množica ljudstva pri njegovem pogrebu. — Pred kratkim se je pripovedovalo po našem okraju, da nameravajo snovati v tukajšnjem trgu kmetijsko zadruho. Res dobra je ta misel za ubogi in od vsake strani stiskani kmetijski stan. Da bi se tudi kmalu uresničila! Lansko leto se je pri nas ustanovila podružnica kmetijske družbe štajarske, ki šteje do sedaj okoli 40 udov. Ali kmetijska družba pač malo skrbi za svoje podružnice in ude. Zato se tudi sliši vedno dovolj pritožb proti kmetijski družbi štajarski, posebno pa gledé na razpošiljanje lista »Gospodarskega Glasnika«, ker mi Slovenci dobivamo list dva mesca pozneje, kakor Nemci. Čemu nam tedaj koristijo članki, ki so v njem objavljeni, posebno glede obdelovanja zemlje in drugih kmetijstva se tičečih opravil, ker je to obdelovanje že za tedaj prepozno. Zato se že tudi pri nas sliši glas: Proč od nemške kmetijske družbe, in proč od nemškega Gradca! Ud kmetijske družbe.

Nevihtha v Kostrivnici. V soboto je bila silna nevihta v Kostrivnici. Udarilo je v hrast Ogrinčev, kateri je stal tik hleva. Strela se je speljala po istem ter po korenu, kateri je molel v hlev, ter ubila njegovo edino kravo. Škode ima kakih 140 K. Nevihta je bila tolika, da je vse polno mladja in listja. Toča je pobila v Šmaski fari v okolica Cerovec, Kamnik in Lešovec. V soboto udarilo je tudi med hišo in gospodarsko poslopje g. Kupnika na Podplatu, ter je strela odskočila na sosedov travnik.

Na Iki se je našim rojakom vreme izboljšalo. Slavčeki jim baje pod okni sanatorija prepevajo noč in dan. Trta je tam doli že močno odgnala in dosti lepega grozdja nastavila. Vinogradniki pridno žvepljajo proti plesnobi. Žvepla (sumporja) stane 50 kilogr. 7 K 60 h, posamezni kilogram pa 18 h. Crešnje se bodo že kmalo pobarvale, a otroci jih že zobljejo, predno so še rudeče!

Strela je udarila v podružno cerkev sv. Magdalene v Št. Pavelski župniji in naredila veliko škodo. Ker je bil strel vod poškodovan, je namreč skočila iz žice, je šla pod pragom v cerkev in pod tlakom po celi cerkvi do velikega oltarja, potem pa pri stranskih vratih zopet ven. Veliko okenj je potrupanih in tlak tu in tam poškodovan. Pred 175 leti je ravno pri tej cerkvi strela ubila mežnarico, ki je zvonila zoper hudo vreme.

Solnce bo mrkalo dne 28. maja t. l. zvečer od 4. do 6. ure. V Meksiki na Španskem in Portugalskem bode solnce v nekaterih krajih mrknilo popolnoma, v slovenskih deželah bode pa okoli 5. ure blizu tri četrtinke solnca zakritega od lune. Gotovo zanimiva prikazen.

Pisemeni zrelostni izpiti na tukajšnjih srednjih šolah se začnejo dne 28. t. m.

Sv. Lenart v Slov. gor. V soboto 19. maja proti večeru našli so v potoku Velka zunaj trga Sv. Lenarta v Slov. gor. mrtvega okol 60—70 let starega nepoznanega moža. Govori se, da je doma iz Cankove na Ogrskem, ter da je trzil z živino.

V Šmartnu pri Slovengradu bo v nedeljo v šoli pouk o čebelarstvu. — Po predavanju prosta zabava.

Društvene zadeve.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru je daroval gospod Franc Pišek 2 K.

Za »Našo Stražo« je daroval č. gosp. Davorin Meško, župnik v Kapeli-Radenci 10 kron. Da bi našel mnogo posnemovalcev!

Nova Stifta pri Gornjemgradu. »Kmetijsko in bralno društvo« bode obhajalo dne 27. maja t. l. ob 4 uri popoldne pri »Slonu« Slomšekovo slavnost z govorom predsednika gsp. Ivana Kelc, s petjem slavnostnega pevskega društva »Lira« v Kamniku, šaljivo tombolo z mnogimi in zanimivimi dobitki in prosto zabavo. K prav obilni udeležbi vabi najuljudnejše odbor.

Politično in gospodarsko društvo ljutomersko priredi dne 27. maja popoldne ob 3 uri pri Sv. Juriju na Ščavnici v gostilni gosp. Martina Slana javno zborovanje s sledečim sporedom: 1. Naše gospodarske razmere, govori gosp. dr. Anton Brumen. 2. Poročilo o političnem položaju in o štajarskem deželnem zboru, govori deželni poslanec gsp. dr. Franjo Rosina. 3. Razni predlogi. — Na obilno udeležbo vabi vse slovenske rodoljube najuljudnejše odbor.

Sv. Trojica v Slov. gor. Zadruga naša hvala Bogu prav lepo napreduje. Šteje že 101 udov. V nedeljo se je sklenilo, osnovati zadružno posojilnico in so v ta namen kmetje sami takoj zložili kapital 3300 kron. Osnuje se tudi mlekarica v kratkem času; zadruga je že odposlala enega moža v mlekarico v Št. Jurij v Savinjski dolini, da se pouči natančneje o mlekarici. 40 udov je že naznanilo, da bo redno pošiljalo 297 litrov mleka. Gotovo še jih bo jedenkrat toliko. Odkar se snuje posojilnica in mlekarica, je zanimanje za zadrugo velikansko. V nedeljo je bila natečeno polna zadružna sobana. Pripravljajo se prostori za mlekarico. Že tekoči teden bo naročila zadruga razne potrebščine n. pr. sol, olje, železo itd. Naj bi le zadružniki hitro naznanili, česar jim je treba in koliko, da se vse skupaj in v veliki množini torej tudi ceneje nakupi. Kmetje na noge! Pripojte prav pridno k zadrugi in ko nas bo tisoč in to upamo trdno, smo močni dovolj in ne bo se nam bati, da pridejo posestva na boben. Če nam Bog dá, kar nam sedaj ponuja, bo pri nas jako veliko sadja in zadruga bo skrbela, da boste sadje prodali za najboljšo ceno. — Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi, a delo in trud naj nebo blagoslovi!

Čitalnica v Brežicah priredi v nedeljo 27. maja t. l. ob polu 8. zvečer v Narodnem domu gledališko predstavo: »Tat v mlinu«, burka v treh dejanjih s petjem v drugič. Posebna povabila se za to predstavo ne bodo razpošiljala.

Slov. kat. akad. društvo »Danica« je izvolilo v seji dne 17. maja sledeči odbor: Predsednik B. Remec, podpredsednik Josip Dermastia, tajnik Fr. Verbič, blagajnik Armin Ferjančič, knjižničar Alfonz Vales, gospodar Rud. Pregelj.

Iz drugih krajev.

Novodobni Metuzalem živi v Novem Jorku. Mož je zdravnik dr. Smith, zagrizen vegetarijanec, ter bode v popolnem zdravju praznoval svoj 124letni rojstni dan.

Obredi katoliške cerkve. S katoliškim učenjakom Brückerjem se je neka plemenita, jako olikana, a neverna gospa prepirala o veri. Izvrstno ji je pobil vse ugovore, tako da je naposled rekla: »Dobro, priznam, da je v katoliški cerkvi mnogo dobrega, a vsi ti njeni zunanji obredi so odveč. Ti obredi se naj opuste, pa bode vera mnogo pridobila, kaj ne, gospod Brücker?« Učenjak, ki se je do sedaj na vso moč uljudno vedel, zasmije se na glas, vstane ter potrka gospo na ramo, rekoč: »O ti avša, ti si pa res bistroumna! Gospa, vsa iznenadjena, stopi za korak nazaj ter ga zavrne: »Za koga me pa vendar smatrate? Ali ne poznate niti najnavadnejših pravil, kako se imate vesti?« »Gospa«, odgovori Brücker, »ker ste se prav sedaj tako neugodno izrazili o zunanjih obredih naše vere, mislil sem, da tudi v vedenji do ljudi zavračate vsa zunanja pravila; ker cerkveni obredi niso nič drugega, nego pravila, kako se obnašati proti Bogu. In te ste zavrgli.« — Govorili so, da so te Brücker-ove besede segle olikanki do srca.

Gospodarske stvari.

Zavarovalna zadruga.

Na vabilo Ivana Kača zbralo se je dne 26. aprila t. l. v Narodnem domu v Celju veliko narodnjakov iz vseh stanov in vseh krajev naše domovine v namen, da se ustanovi zavarovalna zadruga. Ob določeni uri otvoril sklicatelj zborovanje in utemeljuje predlog, da se ustanovi zavarovalna zadruga, prilično sledeče:

Dandanes se pač vsaki stan organizira in skuša, da si zboljša svoje gmotno stanje. Vojaštvu, uradništvu, učiteljstvu zvišujejo se plače, delavci zahtevajo z lepa in s silo, da se jim zboljša žalostno stanje, le kmetovalci čakajo na odrešenje in se sami prav malo brigajo, da se rešijo pogina. Zato pa je dolžnost vsakega rodoljuba, da dela nato, da se zboljšajo gmotne razmere tudi našemu kmetovalcu in da se isti otme pogina. Za vsakovrstne stanove se je uže skrbelo, da se preskrbijo njih udje v slučaju onemoglosti in na starost. Uradniki in učitelji imajo svoje

penzijske zaklade, delavci svoje bolniške in bratske blagajne, le ubogi kmetovalec gleda žalostnim očesom v bodočnost in temna ter britka se mi vidi taista, saj ga čaka največkrat le beraška palica.

Kmetovalec, kmečki delavec pač ne more imeti veselja do poljedelstva, saj ve, da zanj ni nič preskrbljeno, saj ve, da si pri borni plači katero mu more kmet dati, ne more prištediti toliko, da bi na starost brez skrbi lahko živel.

Iz tega uzroka pa zapuščajo mladi sinovi in hčere kmetovalca in iščejo dela in zaslужka pri rudokopih, v tovarnah, v mestih, ker tamkaj prvič več zaslužijo in drugič pa so kot tovarniški in rudokopni delavci udje bolniških blagajn in bratskih zavez, tako da je vsaj kolikor toliko zanje preskrbljeno. Vsled tega pa, da odhajajo kmetovalcu najboljše moči, pa primanjkuje njemu delavcev, on ne more ob pravem času obdelati polja in tudi ne tako, kakor to zahteva dobro gospodarstvo in posledica tega je, manj in slabši pridelek in manj dohodkov.

Neprecenljive važnosti je torej naprava, katera bi bila tako urejena, da so kmetovalci

in njih družina, da so vsi poljedelski delavci zavarovani za slučaj, da onemorejo za delo in zaslužek. Da bode pa taka naprava se lahko razširila, da bode takorekoč splošnemu kmečkemu ljudstvu pristopna, morajo biti plačila mogoče nizka in dobiček zavarovanja mogoče ugoden. Koliko da se je posrečilo tema dvema zahtevama ustreči, se bomo prepričali iz naslednjih vrstic. (Dalje pride).

Loterijske številke.

Trst: 19. maja 1900. 82, 22, 59, 78, 47
Linc: » » » 34, 87, 50, 43, 73

Slovenci, Slovenke!

podpirajte „Našo stražo“;
pristopajte k „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Štajarski Slovenci,

dajte za mariborsko šolo

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki
za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Veliko zalogo švicarskih ur

ima

ANTON KIEFMANN,

urar, Maribor, Gosposka ulica 5 (vis-à-vis Grubitsch)

Srebrna ura z dobrimi kolesci 6 gld.
Z najfinejšo uredbo in posebno močnimi
pokrovi 7 gld. 50 kr.

Za vsako uro se jamči več let.
Samo dobro idoče in preskušene ure se prodajajo.

Srebrna ura, z dvema pokrovcema in
dobrimi kolesci velja 7 gld. 50 kr.
Najfinejša, močna trpežna ura 8 gl. 50.

Razpošilja se po poštne povzetju. Neugajajoče ali slabo
idoče ure ako se v 14 dneh povrnejo se zamenjajo ali vrne denar.

Umetno-obrtna delavnica

cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega
v Mariboru, izvedeneca

Kokoschneegg-Allee, Hilariusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne
mize, krstne kamene, okna, itd. itd.

Tudi prevzema mere prostorov
za omenjene predmete, kakor tudi
originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo na-
grobnih spomenikov. Prav velika
zaloga dogotovljenih novih nagrobnih
kamenov od peščenega kamena, mra-
morja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene.

16

Leopold Lippitsch

stavbinski in galanterijski klepar

v Ptuj, Ungarthorgasse št. 4

priporoča svojo veliko zalogo

dveh vrst žveplalnikov proti grozdnim plesnobim, briz-
galnic proti strupeni rosi (peronospora) ter cevij,
ter popravlja iste bodisi katerega koli zistema in
gumija za zeleno cepljenje.

Prevzema kritje streh in zvonikov. Nastavlja strelovode.

Popravlja zvonike, pleska strehe in žlebove
kar najbolje ter po najnižjih cenah.

Priporoča vsakovrstne kuhinjske oprave.

Fotografski zavod v Mariboru

je najstarejši

Henrika Krapeka,

v Fritsch-evi vili
Badgasse št. 11.

Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse.

Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do
človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje.

Josip Sirca v Žalcu

* * * tovarniška zaloga slavnih in najboljših koles, kakor: * * *

**„Puch“, „Meteor“,
„Waffen“, „Slavia“**

in drugih koles najboljše kakovosti.

Cena od 80 gld. naprej. * * *

* * * Lastna popravljavnica.

Zaloga posameznih del kolesa in vseh potrebščin.

Venček cerkvenih pesmi za šolarje

je izšel v VI. popravljenem natisu. — Komad velja 10 kr., 50 komadov za 4 gld., 100 komadov 6 gld. 80 kr. **proti predplači.**

Poština za komad 2 kr., za 50 in 100 komadov 15 kr.
Naročuje se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Zelo priljubljena knjižica mej mladino povsod, kjer so jo naročili.
Vsak šolar bi jo moral imeti.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikori, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda.“

Dobiva se povsod. 11

Zaloga pri **Ivan Jebačinu v Ljubljani.**

Zaloga in posojilnica glasovirjev Berte Volckmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju

v Mariboru, Gornjih gosposkih ulicah št. 54,

v pritličju nasproti c. kr. državne gimnazije

Priporoča svojo bogato zalogo

novih

glasovirjev

in

pijanin

s križnimi strunami,
(orehovo polituro, črni in ameriški orehov les)

kakor tudi

Harmonij

po evropskem in ameriskem seznačnem sestavu iz najboljših tovarn po tovarniških cenah.

Glasovirji „Ehrbar“!

jamči se pisмено. Plačuje se v obrokih. Stari glasovirji se zamenjavajo in prodajajo.

Posojila po najnižji ceni.

Šmarnice

Mariji, majnika kraljici

v venec splel

Martin Jurkovič

kn. šk. duh. svet. in župnik
pri svetem Petru poleg Maribora.

31 premišljevanj za Marijini mesec v ljubki domači besedi. Marijne prelepe čednosti se priporočajo v podobah zalih cvetic, da si jih Marijni častilci ložje zapomnijo in raje posnemajo.

Prodaja tisk. sv. Cirila

Broširana knjiga 80 vin.

Vez v platnu K 1 30

Vez v usnji K 1 60

— Poština 10 vin. —

Razpošilja se le proti predplačilu.

Voznje karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kraljevi belgijski poštni parnik
Red Star Linie, Antwerpen
vozi naravnost v

Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr.
avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje:

Red Star Linie, Dunaj
IV. Wiednergürtel 20

ali pa

15

Anton Rebek v Ljubljani —
Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Bahnstrasse 8.

Semena za peso

kakor tudi raznovrstna semena za vrtnarstvo in poljedelstvo, vzlasti za različne

trave

čista ali mešana, priporoča

M. Berdajs,

trgovina s semenom in mešanim blagom
v Mariboru. 8-12

Der Süden. Organ für

politischen, culturellen und wirtschaftlichen Interessen der Kroaten und Slovenen.

Edini v nemškem jeziku na Dunaju izhajajoči tednik za hrvaške in slovenske koristi. — Celoletna naročnina 8 kron, polletna 4 krone. Uredništvo in upravnništvo: **Dunaj, I. Planckengasse 4.** 2-4

Naznanilo.

Za polletni tečaj na deželni podkovski šoli v Gradcu, tečaj se začne 1. julija 1900, razdelilo se bode med vredne in uboge podkovače 10 deželnih ustanov po 100 K s prostim stanovanjem kolikor bo dopuščal prostor v zavodu, nadalje tudi ustanove nekaterih okrajnih zastopov tudi po 100 kron.

Pogoji: prošnik mora biti najmanj 18 let star, zdrav in telesno močan, mora imeti domovinsko pravico na Štajarskem, dobro ljudskošolsko omiko in moral se je najmanj že dve leti baviti s podkovanjem.

Zavezati se mora s zaveznim pismom, da bo po dovršenem poduku najmanj tri leta izvrševal svoj obrt na Štajarskem, oziroma v okraju, od kterege ima ustanovo, kot mojster ali pomagač.

Prošnje se morajo poslati deželnemu odboru do

31. majnika 1900.

Priložiti se mora prošnji zavezno pismo zdravstveno in šolsko spričevalo, delavska knjižica, spričevalo o gmotnih razmerah in o npravnosti.

Kovači, ki ne prosijo ustanove in bi se radi udeležili tečaja, naj se oglašijo najmanj v prvih treh dneh, ko se je tečaj začel, pri vodji. Seboj naj prinesejo spričevalo da so že stari 18 let, da so že služili dve leti kot pomagači in dobro dovršili ljudsko šolo, potem izučeno pismo in delavsko knjižico.

Gradec, 30. aprila 1900.

Štaj. dež. odbor.

Vabilo

na

redni občni zbor

posojilnice v Gor. Radgoni

registrirane zadruge z neomejeno zavezo,

ki se bo vršil

dne 28. maja 1900 predpoldne ob 8. uri.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva o letnem računu in o porabi čistega dobička.
2. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
3. Razni predlogi.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen tedaj vrši se ob 9. uri predpoldan istega dne in po istem dnevnem redu drugi občni zbor, pri katerem se zboruje brezpogojno.

Načelstvo.

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v trgovini z mešanim blagom, in je lepega vedenja, se sprejme pri

1-3

Jakobu Dereani-ju, trgovcu v Žužemberku (Kranjsko).

— Plača po dogovoru. —

Krojaški pomočnik

se sprejme ki je lepega obnašanja in priden delavec. Ponudbe na upravnistvo tega lista.

Učenec

iz dobre hiše se sprejme v moji trgovini mešanega blaga. Naslov pove uredništvo. 2-2

Na prodaj!

Na prodaj imam 40 sežnjev lepih bukovih drv. Kdor jih želi kupiti skupaj ali na sežnje naj se oglasi pri posestniku, kjer se zve tudi ceno. Franc Plohl v Senčaku, fara Sv. Lovrenc v Sl. gor., pošta Juršinci.

Kovačnica

se da v najem na Pesnici št. 1. Najemniki morajo biti izurjeni podkovači. Pogoji se izvejo pri lastniku Jurij Ferku istotam.

Naroden

podjeten trgovec

želi pripraven prostor za trgovino z manufakturnim in mešanim blagom v večjem in dobrem kraju v najem vzeti. 4-6

Ponudbe se naj blagovolijo poslati na upravnistvo tega lista pod šifro „Naroden trgovec 30.“

Trakove iz gumija

za požlahtnjevanje trt, priporoča

M. Berdajs v Mariboru. 3

Oznanilo!

Pri Sv. Benediktu v Slov. goricah se da v najem po nizki ceni štacuna, preskrbljena s predali. Leži 3 minute od cerkve. Najemnik ima tudi lahko pekarijo in krmo.

Pridnega fanta

ki bi imel veselje do kovaškega obrta sprejme takoj

Matija Bregant, kovač v Orehovesi p. Rače.

— Preskrbljen je tudi z obleko. —

Gips poljski malec

najboljše gnojilo, priporoča znani

M. Berdajs v Mariboru. 3

Kdor hoče 400 mark³⁰ garantirano mesečno lahko in pošteno zaslužiti? Naj pošlje naslov z znamko: V. 21 Annoncen - Exped. K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.

Prikladni darovi za sv. birmo.

Najizvrstnejše ure, zlate, srebrne

dobite pri

1-5

Ditingovem nasled. Th. Fehrenbachu

MARIBOR Gosposka ulica 26 MARIBOR

Podružnica: Dravska ulica 15 Maribor.

Budilniki, anker od 1 gld. 20 kr. višje

Budilniki, koledar od 2 gld. naprej.

Nikljeve ure, rem. ank. od 2 gld. 50 kr. naprej.

Srebrne ure rem. 4 gld. ankar 6 gld. in višje.

Zlata ura za gospe od 10 gld. naprej.

za gospode 20 gl. in višje.

Safhausenske točne ure od 16—24 gld.

Kupuje staro zlato in srebro. Popravila in vrezke izvrši hitro in ceno.

— Ilustrovani ceniki zastoj. —

Ure na nihalo ki bijejo ure 10 gld., ki bijejo četrtje od 20—30 gld. Podobe z godbo tudi na obroke.

Zlati poročni prstani od gld. 150—10

Zlate verižice gl. 3-65

Srebrne veriž. gl. 2-12

Uhani, igle, napestnice, noži in vilice, očala, nanosniki in toplomeri raznih vrst.

Primerna birmska darila!

Molitvenike

v obeh deželnih jezikih, različno vezane, od 25 kr. naprej priporoča v mnogobrojni izbiri 1-2

A. Platzer,

trgovec s papirjem, pisalnim orodjem, z molitveniki in šolskimi knjigami. — V Mariboru, Gosposka ulica št. 3.

Slovenici! podpirajte narodne zavode, šole itd.

Razglas

s katerim se sklicujejo sodnji neznanzi dediči!

C. kr. okrajna sodnija pri Sv. Lenartu na Štajarskem (Sv. Lenart v Slov. gor.) naznanja, da je za voljo zapuščinske obravnave po sklepu c. kr. okrožnega sodišča v Mariboru od dne 19. marca 1900 T 17/98/2 proglasila mrtvim Janeza Kovačeca ali Kovačiča, roj. 7. aprila 1763 in njegovega brata Boštjana Kovačeca ali Kovačiča rojenega 20. januarja 1766, zakonska sina Janeza Kovačiča in Marije roj. Šuen iz Bukošek.

Ker sodniji ni znano, kdo da ima dedinsko pravo do njune zapuščine, zato pozivlje vse, katerim gre dedinsko pravo iz kterege koli postavnega vzroka, da se oglašijo v teku enega leta počenši od spodaj imenovanega dne, pri tej sodniji in prijavi za dediče z izkazom dedinske pravice; pri razdelitvi zapuščine, čez katero je za ta čas oskrbnikom postavljen gsp. Jožef Rop, posestnik pri Sv. Lenartu, oziralo se bo sodišče le na one, ki so se prijavili v določenem roku in izkazali dedinsko pravico; ako bi se za del zapuščine ali pa tudi za celo zapuščino nihče ne prijavil in skazal za dediča, pripade zapuščina državi kot brezdedična lastnina. 1-3

C. kr. okrajno sodišče

Sv. Lenart v Slov. goricah na Štajarskem 22. aprila 1900.

Kronvogel m. p.

Vabilo

na

redni občni zbor

posojilnice v Pišecah

reg. zad. z neomejeno zavezo.

ki se bo vršil

27. maja 1900 ob 8 uri predpoldne v poslopju Antona Verstovška.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva o letnem računu in o vporabi čistega dobička.
 2. Volitev načelstva in računskih preglednikov.
 3. Pogovor o kupljenem posestvu za stavbo in o stavbi.
 4. Razni predlogi.
- Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, tedaj se vrši ob 9 uri isti dan in po istem dnevnem redu drugi občni zbor, pri katerem se zboruje brezpogojno.

ODBOR.

Dražba.

Prodalo se bo po dražbi 10. junija ob 11 uri predpoldne poslopje šolske občine na Ptujski gori z zemljiščem vred obstoječim iz sadnega vrta in 10a velikega šolskega vrta. V tem se nahaja različno sadunosno drevje in grmičevje, 280m brajd z lepim, krepkim trsom, greda za špargelj po novi metodi nasajen. Razgled je krasen, zrak svež. 2

Kraj. š. svet Ptujka gora.